

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 53.037/1
van 12 april 2013

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2008 tot toekenning van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen voor ondernemerschapsbevorderende diensten’

Op 15 maart 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2008 tot toekenning van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen voor ondernemerschapsbevorderende diensten’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 9 april 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, voorzitter, Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS, staatsraad, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Paul DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 april 2013.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe diverse wijzigingen aan te brengen in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2008 ‘tot toekenning van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen voor ondernemerschapsbevorderende diensten’. Die wijzigingen komen in essentie neer op een verruiming van de zogeheten “kmo-portefeuille” met de projecten “Strategisch Ondernemen” en “Gazellesprong” (groei) en het invoeren van een subsidieregeling met betrekking tot een nieuwe pijler, zijnde de “coaching”. Voorts wordt onder meer de omschrijving van de adviesfunctie verruimd tot de begeleiding bij het implementeren van het advies.

2. In het eerste lid van de aanhef van het ontwerp wordt als rechtsgrond verwezen naar artikel 37 van het decreet van 16 maart 2012 ‘betreffende het economisch ondersteuningsbeleid’, naar luid waarvan de Vlaamse Regering steun kan verlenen aan ondernemingen onder de voorwaarden die worden vermeld in de *de minimis*-verordening.

Ermee rekening houdend dat de ontworpen regeling specifiek betrekking heeft op de steun voor ondernemerschapsbevordering, wordt als rechtsgrond best een beroep gedaan op de delegatiebepalingen die zijn vervat in de artikelen 25 en 26 van het voornoemde decreet van 16 maart 2012, in plaats van op de algemene bepaling van artikel 37 van dat decreet. De bevoegdheden die bij de artikelen 25 en 26 van het decreet worden verleend aan de Vlaamse Regering, betreffen immers evenzeer de specifieke steunverlening met het oog op ondernemerschapsbevordering.

Wat de in het ontwerp opgenomen wijziging in verband met de terugvordering van de subsidies betreft (artikel 17), kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 40 van het decreet van 16 maart 2012.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

OPSCHRIFT

3. De woorden “van diverse bepalingen”, die in het opschrift van het ontwerp voorkomen, zijn overbodig en worden best geschrapt.

AANHEF

4. Rekening houdend met hetgeen *sub* 2 is opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor de ontworpen regeling, redigere men het eerste lid van de aanhef als volgt:

“Gelet op het decreet van 16 maart 2012 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid, artikelen 25, 26 en 40;”.

DISPOSITIEF

Artikel 1

5. De omschrijving van het begrip “coaching”, in de ontworpen bepaling onder artikel 1, 3°, van het ontwerp dient, aansluitend bij de nummering van de bestaande onderdelen van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2008, in dat besluit te worden ingevoegd als een artikel 1, 14°, en niet als een artikel 1, 13°/1.¹

Artikel 2

6. Het is niet duidelijk op welke wijze de Vlaamse minister, bevoegd voor het economisch beleid (hierna: de minister) aanvullende voorwaarden van “definities” zou kunnen bepalen. De redactie van het ontworpen artikel 1/1 moet op dat punt worden aangepast en verduidelijkt. Daarbij dient er rekening mee te worden gehouden dat, zo het weliswaar toelaatbaar kan worden geacht dat aan een minister verordenende bevoegdheid wordt gedelegeerd, die bevoegdheid enkel betrekking kan hebben op aangelegenheden van bijkomstige of detailmatige aard.

Artikel 6

7. De “regelgeving” die wordt bedoeld in de ontworpen bepaling onder artikel 6, 1°, van het ontwerp, is luidens het bestaande artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2008 “de regelgeving die van toepassing is in het Vlaamse Gewest”. Dat houdt in dat, ongeacht de geschonden regel die van toepassing is in het Vlaamse Gewest en ongeacht de zwaarte van de inbreuk, tot vijf jaar na het beëindigen van de ondernemerschapsbevorderende dienst kan worden besloten tot een terugvordering van de steun aan de onderneming die niet voldoet aan om het even welke regel die van toepassing is in het Vlaamse Gewest. Vraag is of een dergelijke stringente bepaling effectief noodzakelijk is voor het bereiken van het door de steller van het ontwerp nagestreefde oogmerk.

¹ In dat geval dienen ook bepaalde interne verwijzingen te worden aangepast (zoals die in het ontworpen artikel 1/1; artikel 2 van het ontwerp).

Artikel 8

8. Aan artikel 8 van het ontwerp ligt de bedoeling ten grondslag om de opsomming van pijlers van de ondernemerschapsbevorderende diensten, die voorkomt in artikel 11, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2008, aan te vullen met de vermelding van de pijler “coaching”. Vraag is waarom niet tevens in artikel 11, derde lid, van hetzelfde besluit van de “coaching” melding wordt gemaakt, ermee rekening houdend dat in dat lid wordt bepaald welke minister dient in te staan voor het vaststellen van de domeinen waarin de onderscheiden pijlers worden opgedeeld.

Artikel 10

9. In het ontworpen artikel 14, § 1/1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2008 (artikel 10, 1°, van het ontwerp), wordt aan de minister onder meer de bevoegdheid verleend om de voorwaarden te bepalen waaronder een dienstverlener erkend kan worden in de pijler “coaching” of in een domein van die pijler. Dergelijke bevoegdheidsdelegatie aan de minister is te weinig afgebakend en valt bezwaarlijk te beschouwen als betrekking hebbend op een bijkomstige of detailmatige aangelegenheid (zie *sub* 6). De delegatie zou wel toelaatbaar kunnen worden geacht indien bijvoorbeeld in het ontwerp de criteria zouden worden aangegeven op grond waarvan de minister de betrokken erkenningsvoorwaarden kan vaststellen.²

Artikel 13

10. De wijzigingen, bedoeld in artikel 13, 2°, van het ontwerp, moeten worden aangebracht in het derde en het vierde lid van artikel 18 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2008, en niet “in het vierde en vijfde lid” van dat artikel.

Artikel 15

11. Het ministerieel besluit van 5 december 2012,³ waarvan melding wordt gemaakt in de inleidende zin van artikel 15 van het ontwerp, heeft artikel 26 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2008 uitgevoerd, maar niet formeel gewijzigd. De verwijzing naar dat ministerieel besluit in de inleidende zin van artikel 15 van het ontwerp moet derhalve worden weggelaten.

² Indien op deze suggestie wordt ingegaan, moeten ook bepaalde andere onderdelen van het huidige artikel 14 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2008 op gelijkaardige wijze worden aangepast (zie onder meer artikel 14, §§ 2 en 2/1, van het voornoemde besluit).

³ Ministerieel besluit van 5 december 2012 ‘tot wijziging van het ministerieel besluit van 1 januari 2009 tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2008 tot toekenning van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen voor ondernemerschapsbevorderende diensten, wat betreft de verlaging van de in aanmerking komende kosten’.

Artikel 16

12. In de ontworpen bepalingen onder artikel 16, 1° en 2°, van het ontwerp wordt geen melding gemaakt van de pijler “coaching”. Vraag is of dat de bedoeling is.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME